

Júlia

Melanie Milburne

Boldog születésnapot, Ivy!

Cathy Williams

A milliomos kertész

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információátvitelt vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Enterprises ULC-vel létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Enterprises ULC. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© *Melanie Milburne, 2020 – Vinton Kiadó Kft., 2023*

A Júlia 781. eredeti címe: *One Night on the Virgin's Terms*
(Harlequin, Mills & Boon Modern Romance)

• Magyarra fordította: Bakay Dóra

© *Cathy Williams, 2007 – Vinton Kiadó Kft., 2023*

A Júlia 782. eredeti címe: *Kept By The Spanish Billionaire*
(Harlequin, Mills & Boon Romance)

Második, átdolgozott kiadás. (Első megjelenés: 2009)

• Magyarra fordította: Sárvári Noémi

Nyomtatásban megjelent: *a JÚLIA 781-82. számában, 2023*

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-540-728-6

• *Kép:* Shutterstock

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Vinton Kiadó Kft., 2023

• *A kiadó és a szerkesztőség címe:* 1118 Budapest, Szüret u. 15.

• *Felelős kiadó:* dr. Bayer József

• *Főszerkesztő:* Vaskó Beatrix

• *Telefon:* +36-1-781-4351; *e-mail cím:* info@vintonkiado.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.vintonkiado.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Melanie Milburne

Boldog születésnapot, Ivy!

1. FEJEZET

Ivy Kennedy éppen a fodrásznál járt, amikor végre megtalálta a megoldást a problémájára.

A választ már az első pletykalapban meglelte, amelyet átlapozott: Louis Charpentier – az egyéjszakás kalandok királya és a bátyja legjobb barátja.

A szüzesség problémája megoldva.

Sarina, a fodrász Ivy válla fölött rápillantott a cikkekre, és csettintett egyet a nyelvével.

– Te jó ég, Louis Charpentier-től mindenki elalél! Annyira gyönyörű, hogy már a fotóját nézve is felizgulok. Úgy hallottam, ismét megnyerte „Az év legdögösebb agglegénye” címet. Hányszor is lett ő az első? Háromszor?

– Négyyszer.

Ivy lapozott, de titokban a hüvelykujját könyvjelzőnek használta. Szeretett volna még egy utolsó pillantást vetni Louis-ra anélkül, hogy a fodrász a válla fölött őt bámulná.

Louis évekig a bátyja, Ronan barátja volt. Mivel közeledett Ivy harmincadik születésnapja, és még mindig szűz volt, tennie kell valamit, méghozzá záros határidőn belül.

Ha nem győzi le a féltékenységét, hogyan fogja leküzdeni a többi akadályt az életében? Ki hallott manapság harmincéves szűzről?

Ha jobban belegondol, senki sem lenne alkalmasabb a problémája megoldására, mint Louis, aki meglehetősen tapasztalt volt a csábítás terén. Kínos lesz megkérdezni őt, annak azonban a gondolatát sem bírta volna elviselni, hogy valaki mást kérdezzen meg.

Olyasvalakitől akart segítséget kérni, akit ismert, és akiben megbízott, nem pedig egy egyéjszakás szeretőtől, aki esetleg kinevetné, amiért az ő korában még szűz. Louis viszont nem idegen, hanem jóbarát.

Most, hogy a bátyja Ausztráliába költözött a párjával, csak néha-néha látta Louis-t egy kávéra vagy futó ebédre. Legutóbb azért kellett lemondania a találkozót, mert egy nagy rakomány régiség érkezett Franciaországból a galériába, ahol kurátorként dolgozott.

Ivy tudta, hogy ha ma délután nem váltja valóra az elhatározását, akkor lehet, hogy elveszíti a kedvét, és nem tesz semmit. Még van egy hónapja, mielőtt betöltené a harmincat. A születésnapja pedig ketyeg, mint a bomba.

Mély lélegzetet vett, újra kinyitotta a magazint, és megnézte Louis jellegzetes vonásait. Magas volt, és sötét hajával, kékszürke szemének titokzatos pillantásával ő volt a vonzó férfi megtestesítője.

Ivy elképzelte, milyen érzés lesz, amikor megcsókolja...

Elszántan becsukta a magazint. Igen, ő a megfelelő választás! Nem arra, hogy boldogan éljenek, míg meg nem halnak, de tökéletes megoldás az ő kínos kis problémájára.

Most már csak meg kell győznie a férfit.

Louis Charpentier éppen egy nagy építészeti projekt utolsó vázlatait fejezte be londoni irodájában, amikor a titkárnője rácsörgött.

– Louis, valaki keres... – kezdte.

– Megmondtam: nem akarom, hogy ma délután zavarjanak, Maureen – közölte Louis szigorúan. *Miért nem tud követni egy egyszerű utasítást ez a nő, az isten szerelmére?* Sürgette az idő, az ügyfele pedig elég követelőző volt.

– Sajnálom, de egy bizonyos Miss Ivy Kennedy sürgősen beszélni szeretne önnel. Nem kért időpontot, de ragaszkodik hozzá. Azt mondja, az egyik közeli barátja húga. Küldjem be, vagy mondjam meg neki, hogy jöjjön vissza máskor?

Louis félrelökte a számítógépes egeret, és a hajába túrt. Mit tehetett volna? Mielőtt a barátja, Ronan elköltözött Ausztráliába, megkérte őt, hogy vigyázzon a húgára. Louis élvezte, hogy

néha-néha találkozhat Ivyval, de igyekezett nem nőként gondolni rá. Ami nem volt könnyű, hiszen átkozottul csinos és csábító volt, anélkül hogy tudott volna róla.

De Ivy tabu volt számára. A lány egyébként is tündérmesére vágyott, örök szerelemre, gyerekekre. Louis viszont csak egyéjszakás kalandokat akart.

Megnyomott egy gombot a házi telefonon.

– Jó, küldje be. És ne kapcsoljon semmilyen hívást, amíg a hölgy el nem megy.

– Rendben.

Az ajtó kinyílt. Louis felállt az íróasztala mögül, és szemügyre vette a látogatóját. Ivy Kennedy derékig érő, vörös, göndör hajával, mélykék szemével, alabástrombőrrel és érzéki szájával úgy nézett ki, mintha egy másik korból lépett volna elő – persze eltekintve a ruhájától.

Megpróbálta levenni a szemét a lány hosszú, farmerbe bújtatott lábáról és a fekete kasmírpulóver alatt domborodó melléről. Ivy magas sarkú bordó bokacsizmát viselt, de még így sem ért a válláig.

– Helló, Ivy! Mit tehetek érted?

– Remélem, nem bánod, Louis, hogy csak úgy beugrottam. De van egy problémám, és azt hiszem, te vagy az egyetlen, aki segíthet rajtam. – Hadarva beszélt, és az arcán vörös foltok jelentek meg.

Louis sosem tudta, hogy puszival vagy öleléssel köszöntse-e. De ahogy most érezte magát, ölelésről szó sem lehetett.

Talán hiba volt önmegtartóztatásra kárhuztatni magát. Mennyi idő telt el a fogadalma óta? Három hónap, vagy már négy? Az íróasztala mögött maradt, és az előtte lévő szék felé mutatott.

– Foglalj helyet!

– Köszönöm, nem foglak sokáig zavarni. – Ivy leült a székre, és Louis megérezte a parfümjé virágillatát. Apró, szép kezével a táskáját szorongatta, amelyben épp csak a mobiltelefon és a legszükségesebb dolgok fértek el. A lány a nyelve hegyével végigsimított meggypiros ajkán, majd káprázatos mosolyt villantott rá.

– Jó látni téged, Louis. Sajnálom, hogy el kellett halasztanom a legutóbbi találkozásunkat.

Ne bámuld a száját! És eszedbe se jusson ránézni a mellére!

– Semmi baj. Amúgy is sűrű hetem volt. – Louis megköszönte a torkát, mielőtt leült. – Szóval, miben segíthetek?

A lány az ajkába harapott, és a férfi nyakkendőjének Windsor-csomójára szegezte a tekintetét.

– Ööö... nos, ezt kicsit nehéz elmagyarázni...

A férfi automatikusan a lány bal kezére pillantott, gyűrűt keresve. Szerencsére semmi.

Louis kifújta a levegőt, amit eddig öntudatlanul visszatartott. Állandó félelemben élt, hogy Ivy rossz férfival jön össze. Ronan elmondta neki, hogy azóta álmodik házasságról, mióta megkapta az első babáját. Azt is hallotta, hogy Ivynak nem volt szerencséje a férfiakkal, minden bizonnyal azért, mert túl jószívű és hiszékeny.

Louis hátradőlt, és meglazította a nyakkendője csomóját.

– Szeretnél valamit inni? Kávét? Teát? Vagy valami erősebbet?

Ivy továbbra is az ajkát harapdálta.

– Van egy kis konyakod?

A férfi elkomorult.

– Mióta iszol te konyakot? Azt hittem, csak a fehérbort és a pezsgőt szereted.

– Ehhez a helyzethez a konyak illik a legjobban...

– Most már tényleg kíváncsivá tettél. – Louis felállt, a bárszekrényhez lépett, és töltött neki egy pohár italt. Aztán odament hozzá, és átnyújtotta. A lány ujjai hozzáérttek a kezéhez, és a férfi úgy érezte, mintha áramütés futna végig a testén.

Mi baja van ma? Úgy viselkedik, mint egy tinédzser. Talán a szexszünet mégsem volt olyan jó ötlet.

Ahelyett hogy visszament volna a székéhez, leült az íróasztal szélére. Látta, ahogy a lány ajka a pohár pereméhez ér, és elképzelte, ahogy valami mást csinál a szájával... és forróság öntötte el.

Igen, véget kellene vetnie ennek az ostoba önmegtartóztatásnak. Ha a legjobb barátja húgára gerjed, azzal átlép egy határt, pedig megesküdt, hogy soha nem tesz ilyet. Ronan megbízta,

hogy tartsa szemmel a hűgát. Ennyi. Szóval el a kezekkel Ivytól!

A lány ivott egy nagy korty konyakot, köhögött, aztán letette a poharat az asztalra, miközben elfintorodott.

- Hogy tudod ezt meginni? Nem hiszem, hogy még egy korty lemenne a torkomon.
- Talán jobb is így.

Ivy előhúzott egy papír zsebkendőt a táskájából, megtörölte vele a szemét, és félénk pillantást vetett rá.

– Sajnálom, hogy zavarlak, hiszen annyira elfoglalt vagy. Új titkárnőd van? Nagyon kedvesnek tűnik.

Jellemző, hogy mindenkiben a legjobbat látja...

- Igen, csak néhány hónapja van itt. A régi titkárnőm, Natalie szülési szabadságon van. Ivy cinkosan előrehajolt.

– Azt hiszem, kicsit szerelmes volt beléd.

Louis ellökte magát az asztaltól. Talán mégsem volt olyan jó ötlet ilyen közel lenni hozzá. A lány parfümjé furcsa dolgokat művelt az érzékeivel, nem is beszélve a dekoltázsáról, amikor előrehajolt.

Visszament az íróasztala mögé, leült, és lazán keresztbe tette a lábát.

- Soha nem keverem össze az üzletet a szórakozással, mert az csak katasztrófához vezet.

Ivy tekintete a férfi szájára vándorolt.

- Találkozgatsz mostanában valakivel? – A hangja fojtott volt, és az arca egyre jobban lángolt.

Louis lassan hintázott a székén, miközben továbbra is a lányt nézte.

- Jelenleg nem. Miért?

Ivy megvonta a vállát.

- Csak úgy kérdeztem...

Louis pillanatnyilag nagyon nehezen tudott úgy gondolni rá, mint a barátja hűgára. Inkább elképzelte, hogy meztelenül fekszik az ágyában, szája az övéen...

Állj! Ne tovább!

Ivy idegesen pislogott.

- Kérdezhetek valamit?

Louis hátradőlt, és megdörzsölte az állát.

- Igen, persze.

A lány nyelt egyet, és megnedvesítette az ajkát.

– Louis... mit találsz a legvonzóbbnak egy nőben? Úgy értem, te már sok nővel randiztál, szóval feltételezem, tudod, mi a dögös és mi nem...

Louis rendreutasította magát az illetlen gondolatok miatt.

- Az önbizalom például nagyon vonzó...

Ivy a combjára csapott, és felugrott. A táskája tompa puffanással a padlóra esett, de ő mintha észre sem vette volna.

– Tudtam! Pontosan erre gondoltam. Azért vagyok itt, hogy megkérjelek, segíts nekem önbizalmat szerezni.

Louis felvonta a szemöldökét.

- Én?

Ivy megkerülte az íróasztalt, és Louis mellé állt. Olyan közel volt, hogy meg tudta volna érinteni.

– Igen. Te – mondta a lány, és a mosolya nyomán megjelentek az arcán azok az édes gödröcskék. – Senki mással nem érezném jól magam. Szükségem van valakire, akit ismerek, és akiben megbízom. Nehéz lenne ezt kérnem egy idegentől...

Louis nem volt biztos benne, hogy megérdemli ezt a bizalmat, tekintve, hogy merre kalandoztak a gondolatai.

Hátratolta a székét, és felállt. A bárszekrényhez ment, és töltött magának egy nagy adag whiskyt. Általában nem ivott sokat – legalább ebben a tekintetben, hála istennek, különbözött az apjától. Ám ebben a pillanatban az egész üveget le tudta volna dönteni.

Ivott egy kortyot, és visszafordult a lányhoz.

– Nem tudlak követni. Pontosan mit akarsz, mit tegyek?

Ivy egyik lábáról a másikra állt, a kezét tördelte, miközben még jobban elvörösödött.

– Nekem problémám van a... a szexszel.

Louis majdnem megfulladt, és kiköpte whiskyt. A kézfejjével gyorsan megtörölte a száját.

– Biztos vagy benne, hogy beszélni akarsz velem erről?

A lány elhúzta a száját.

– Még mindig szűz vagyok, pedig nemsokára harmincéves leszek. Ezen változtatnom kell, különben soha nem találok partnert, különösen manapság, amikor mindenki olyan nyitott és kalandvágyó a szexszel kapcsolatban. Kirekesztettnek érzem magam. Annyira prűd vagyok, hogy még a ruháimat sem merem levenni, hacsak nincs teljesen sötét.

Majdnem harminc, és még mindig szűz?

Louis kamaszként vesztette el a szüzességét. Nem így van ez a legtöbb emberrel? A tarkóján hirtelen felállt a szőr a gondolatra, hogy valami rámenős fickó esetleg zaklathatja a lányt. Letette a whiskyspoharát, és mély lélegzetet vett, hogy megnyugodjon.

– Először is, Ivy, nem kell semmit sem helyrehoznod. Másodszor: csak olyasmit csinálj, amiben jól érzed magad.

– De lehet, hogy ez soha nem történik meg, ha nem teszek érte valamit. Több mint kínos, amikor randizom egy pasival, aztán fejvesztve elmenekülök, amint hozzám ér.

Louis pislogott, és próbált nem tudomást venni arról, milyen kényelmetlenül érzi magát a gondolattól, hogy a lány más férfiakkal randizik.

– Szóval, csak hogy tisztázzuk: azt akarod, hogy lefeküdjek veled?

Ivy arca már lángolt, a szeme gyanúsán csillogott.

– Senki sem fog érdeklődni irántam, amíg nem teszem túl magam a gátlásaimon. Nincs értelme randiznom, amíg nem vagyok magabiztosabb. De nem hiszem, hogy bárki mással jól érezném magam rajtad kívül. Ismerlek már évek óta. Különben is, szerintem te vagy a legmegfelelőbb ember, aki be tud vezetni az érzékiség birodalmába.

Louis feltartotta a kezét, mintha stoptáblát mutatna fel.

– Hagyd abba, Ivy! Úgy beszélsz, mintha elment volna az eszed. Építész vagyok, nem szexterapeuta. Különben is, barátok vagyunk. Barátokból szeretők... ez soha nem működik.

– De ebben az esetben működhet, mert nem akarok mást, csak egyéjszakás kalandot. Nem kérem, hogy vegyél el feleségül. Csak azt akarom, hogy szexelj velem... hogy elmondhassam, már nem vagyok szűz...

– Értem – szakította félbe Louis sietve. – De nem érdekel a dolog.

Ivy úgy nézett rá, mint egy kiskutya, amit nem simogattak meg. Aztán lehajolt, hogy felvegye a táskáját a földről, majd felegyenesedett, és sértődötten nézett a férfira.

– Mert nem találsz elég vonzónak?

Louis igyekezett nem a lány dekoltázsát bámulni.

– Te vagy az egyik legvonzóbb nő, akit valaha láttam, de...

– Bizonyítsd be! – Ivy letette a táskáját az asztalra, és odasétált hozzá.

Louis megköszöri a torkát. Olyan közel volt a lányhoz, hogy a melle megérintette a felsőtestét.

– Ne butáskodj! Nem kell bizonyítanom semmit.

Nyugodtnak tűnt, de forrt a vére. Ivy csípője az ő combjához ért, mire a vágy hulláma tornádóként száguldott végig a testén.

– Csókolj meg, Louis! – A lány hangja alig volt több suttogásnál, vaníliaillatú lehelete végigsimított a férfi ajkán. – Bizonyítsd be, hogy nem találsz visszataszítónak!

Louis sok nőt csókolt már, de mindig sikerült időben lelépnie. Ez volt az alapelve: csak egy éjszaka, aztán agyó! De ha megcsókolná Ivyt, azzal átlépne egy határt. A kapcsolatuk teljesen megváltozna, és a barátságuknak lótnak. A legkevésbé sem akarta, hogy az ágyban kössön ki Ivyval, mielőtt megértené, hogy pontosan mit akar tőle a lány.

Ó, szóval tényleg azon gondolkodsz, hogy lefekszel vele?

Louis összeszedte minden önuralmát, hátralépett, és levette a kezét a lány karjáról. Aztán nyájas

arckifejezést öltött magára.

- Ha megcsókolnálak, a dolgok elfajulnának. Biztos vagy benne, hogy készen állsz erre, *ma petite*? Némi bizonytalanság suhant át a lány arcán.
- Nem egészen, de ha te nem vállalod, akkor a B tervhez kell folyamodnom.
- És mi lenne az?

Ivy dacosan felszegte az állát.

- Meg kell kérnem egy vadidegent.

Egy pillanatig Louis állta a lány tekintetét. Képek elevedtek meg a lelki szemei előtt egy hátborzongató fickóról, aki kihasználja Ivy ártatlanságát, és ettől felfordult a gyomra. Kizárt dolog, hogy hagyja, hogy egy mocskos gazember hozzáérjen!

- Nem, ezt nem teheted – mondta határozott hangon.

Ivy reménykedni kezdett.

- Akkor beleegyezel, hogy segítesz?

Louis végigsimított a haján, majd felállt, és keresztbe fonta a karját a mellén.

– Erre majd még később visszatérünk. Most azt szeretném tudni, hogy lehet az, hogy majdnem harmincévesen még mindig szűz vagy.

A lány elfordította a tekintetét.

– Mindig kényelmetlenül éreztem magam, ha a szexről volt szó. Főleg azért, mert anyám szinte nem ismer más témát, főleg, mióta elváltak apával. Tudtad, hogy szexterapeutának képzi át magát?

- Igen, hallottam az új projektjéről. Miért nem beszélsz inkább vele arról, hogy...

A lány elborzadva nézett rá.

- Szó sem lehet róla! Egyedül akarom ezt rendbe hozni... vagyis a te segítségeddel.

A férfi visszament az íróasztala mögé, és hátrahúzta a székét.

– Figyelj, most szorít a határidő, de ma este vacsora közben megbeszélhetnénk a dolgot. Nyolcra érted megyek.

Vacsora? És aztán...?

- Még mindig az islingtoni lakásban laksz?

– Igen. Két barátnőm, Millie és Zoey most hozzám költözött. Egyedül nem tudtam fizetni a lakbért.

- Miért nem szóltál? Segíthettem volna.

– Már így is eleget tettél a családomért. Tavaly segítettél anyunak a jelzőloghitellel, amikor elmaradt a törlesztéssel. Soha nem fogja tudni visszafizetni.

Louis a homlokát ráncolta. Úgy tűnik, manapság senki sem tartja be az ígéretét! Ő ugyanis ragaszkodott hozzá, hogy Deirdre Kennedy egy szót se szóljon a gyerekeinek arról, hogy Louis felajánlotta neki, kihúzza a gödörből.

Leült, és a gondolataiba merülve nézegette az asztalán lévő papírokat.

- Ő mesélt neked erről?

Ivy bólintott, és az arckifejezése komor volt.

- Kiszedtem belőle. De Ronan nem tudja.

Louis hátradőlt, a tolláért nyúlt, és ide-oda forgatta az ujjai között.

– Nem volt nagy dolog. Ez csak pénz. És nem akartalak kellemetlen helyzetbe hozni sem téged, sem Ronant. Mindkettőtöknek van épp elég gondja azzal, ahogy apátok viselkedik.

- Azért kedves volt tőled, hogy segítettél. Anya elvesztette volna a házáat, ha te nem vagy.

Louis tompa puffanással az asztalra ejtette a tollat.

- Elmondtad Ronannek az örült tervedet?

Ivy ismét ránézett.

– Nem. És nem is fogja megtudni most, hogy Ausztráliában él. Így is túl sokat aggódik. Évekkel ezelőtt figyelmeztetett, nehogy eszembe jusson valami veled kapcsolatban.

– Mégis micsoda? – Louis a következő pillanatban már tudta, hogy ezt nem kellett volna megkérdeznie.

- Azt mondta, nem vagy az a típus, aki házasságra és gyerekekre vágyik. De elmagyaráztam

neki, hogy nem kell aggódnia miattam, mert soha nem érdekelne egy olyan férfi, aki nem akar megházasodni és gyereket vállalni. – Ivy most egyenesen a férfi szemébe nézett. – Voltál már valaha szerelmes?

– Nem.

A lány felvonta a szemöldökét.

– Egyszer sem? Amikor kamasz voltál...?

– Nem.

– De biztosan éreztél már valamit egy nő iránt. Sok szeretőd volt. Mindig csak a szexről szólt?

– Nos, te vagy az, aki folyton a szexről beszél, úgyhogy szállj le a magas lóról! – mondta most Louis.

Ivy az orrát ráncolta.

– De ez teljesen más. Barátok vagyunk. Olyan vagy nekem, mintha a bátyám lennél. – Aztán hozzátette: – Hm, talán nem feltétlenül a bátyám, mert az elég hátborzongató érzés lenne az ágyban. De olyan ember vagy, akire mindig számíthatok.

Egy barát már azelőtt véget vetett volna ennek a beszélgetésnek, hogy elkezdődött volna. Egy barát kivezette volna az irodájából, és azt mondta volna neki, hogy keressen egy terapeutát.

– Beszéltél valakinek a tervedről?

– Nem. Előbb téged akartalak megkérdezni.

Louis előrehajolt.

– El sem hiszem, hogy egyáltalán beszélgetek veled erről! – Komoly arccal nézett rá. – Biztos vagy benne, hogy tudod, mit csinálsz?

Ivy felvette a táskáját az asztalról, és olyan ragyogóan mosolygott, hogy bármelyik fogkrémreklámban szerepelhetett volna.

– Éppen ez a lényeg. Nem tudom, mit kell tennem, de te majd megtanítasz rá.

A legijesztőbb pedig az volt, hogy Louis komolyan kísértésbe esett, hogy megtegye.

2. FEJEZET

Ivy az utolsó simításokat végezte a sminkjén a hálósobájában, mielőtt találkozott volna Louis-val aznap este.

Randevú. Ez idegen szó volt Ivy szótárában a férfival kapcsolatban. Általában kávézni vagy ebédelni szoktak. A vacsora sokkal meghittebbnek hangzott. De valójában ez nem a szokásos értelemben vett randi lesz. Ivy arról akarta meggyőzni a férfit, hogy vegye el az ártatlanságát.

A gyomra is összeszorult, annyira ideges volt. De most minden kétségét félre kell tennie, másképp hogyan szerezheti meg a szükséges tapasztalatot? Nem tud szembenézni egy újabb randival, amely katasztrófával végződik, mert a férfi többet akar, ő pedig rémülten elszalad, mint egy apáca.

Borzongás futott végig a gerincén, amikor az előző randevúk megalázó végkifejletére gondolt. Az élmény visszatartotta attól, hogy tovább próbálkozzon, mert félt az újabb kínos helyzetektől. Őt randevún volt túl, de a további meghívásokat visszautasította. Milyen szánalmas! Kamaszkora óta megbénult a félelemtől, ha arra gondolt, hogy odaadja magát valakinek.

Mert mi van, ha nem tetszik neki a teste? Mi van, ha valami rosszat tesz vagy mond? Mi van, ha szerelmes lesz, és visszautasítják, ahogy az édesanyját az apja?

Valahányszor randevúra ment, ezek a félelmek suhantak át az agyán. *Mi van, ha...? Mi van, ha...? Mi van, ha...?*

Lehetetlennek tűnt, hogy bármi másra gondoljon, mint a menekülésre. Nem éppen a legjobb módja annak, hogy megtalálja azt a társat, akiről gyerekkora óta álmodott.

De a terv, hogy Louis segítsen neki, zseniális húzás volt. Ő az a férfi, aki segíthet leküzdeni a problémáját. Akkor majd szabad lesz, és megkeresheti az igazit.

Millie, az egyik lakótársa bedugta a fejét Ivy hálósobájának ajtaján.

– Remekül nézel ki! – kiáltott fel lelkesen. – Talán randid lesz?

– Ne izgulj, ez nem igazi randi. – Ivy visszatette a szájfényt a kozmetikai táskájába. – Louis Charpentier-vel vacsorázom.

Millie erre belépett a hálósobába, és felvonta a szemöldökét.

– A bátyád barátja? Az év legvonzóbb agglegénye? Vacsorázni mentek? Ha ez nem egy randi, akkor...

Ivy felvette a kis fekete ruháját.

– Csak szeretnék kicsit beszélgetni.

Millie tekintete végigvándorolt Ivy ruháján és sminkjén.

– Hm, azt hiszem, elég sokat fáradtál egy baráti találkozó miatt. Biztos vagy benne, hogy ez nem randi?

Ivy lesöpört egy nem létező szösz a válláról.

– Természetesen biztos vagyok benne. Louis szeret néha velem lógni most, hogy Ronan Sydneyben él.

Millie felnevetett.

– Mennyire örülnék, ha egy olyan pasi, mint Louis Charpentier, néha velem lógna! Miről beszélgettek, amikor együtt vagytok?

– Ó, hát... filmekről, könyvekről, a munkáról...

Ivyt elfogta a félelem. Mibe keveredett? Tényleg szexelni akar a bátyja legjobb barátjával?!

Rosszul érezte magát, amiért nem volt teljesen őszinte a barátnőjével. De minél kevesebben tudnak róla, annál jobb, nem igaz?

Ez csak egyszeri dolog lesz Louis-val. És a barátai semmiképpen sem hinnék el, hogy csak ennyiről van szó.

Millie előrehajolt, és Ivy arcát tanulmányozta.

– Miért pirultál el?

– Nem pirultam el!

Ivynak tudnia kellett volna, hogy Millie előtt lehetetlen bármit is eltitkolni. Barátnője olyan volt, mint egy detektív, ha titkokról volt szó. Az egyetlen probléma az, hogy képtelen titkot tartani.

Ivy sóhajtva nézett rá.

– Tudod, segít nekem valamiben.

Millie a homlokát ráncolta.

– Miben? Talán anyád megint pénzt akar kérni tőled?

– Nem. Rólam van szó. Az én... problémámról.

Millie szeme elkerekedett, aztán leesett neki a tantusz.

– Tudtam! Le akarsz vele feküdni, igaz?

– Csak egy éjszakát fogok vele tölteni, és akkor megoldódik a problémám.

– És beleegyezett?

– Még nem, ezért van a vacsora. De nem hagyom, hogy lebeszéljen róla. Ő az egyetlen ember, aki segíthet rajtam. Bárki mással túlságosan szégyenlős lennék.

Millie most már aggódónak tűnt.

– És mi lesz, ha mélyebb érzéseket táplálsz majd iránta? Úgy értem, a barátságon kívül.

Ivy nevetett, fogta a hajkefáját, és végighúzta a fürtjein.

– Úgy érted, ha beleszeretek? Á, soha. Ő nem az a házasodó típus. Hülyeség lenne beleszeretni, amikor tudom, hogy ő nem ugyanazt akarja az életben, mint én. Louis-nak csak egyéjszakás női vannak. Én örök szerelemre vágyom. Hogy a férjem mellett maradjon, bármi történjék is... nem úgy, mint az apám. Nem mintha Louis bármiben is hasonlítana az apámra, de érted, mire gondolok. Egy playboy mindig playboy marad.

Millie szkeptikusnak tűnt.

– Jól megnézted Louis-t? A férfi egyszerűen gyönyörű!

– Tudom, de én nem így gondolok rá – mondta Ivy, miközben parfümöt spriccelt a csuklójára. Mindig is a szőke férfiakat kedvelte. Louis-nak azonban angol–francia származása miatt sötét haja volt, tehát egyáltalán nem az ő típusa.

– Talán ha majd meztelenül fekszel vele az ágyban, másként fogsz érezni iránta.

Meztelenül... A lány bőre bizseregni kezdett a gondolatra. Határozott mozdulattal letette a parfümösuveget.

– Ez nem fog megtörténni. Ez csak a szexről szól, semmi másról.

– És meddig leszel együtt vele?

– Csak egyetlen éjszakát.

Ivy a táskájáért nyúlt, és végigsimított a ruháján. *Meg tudom győzni, és lesz bátorságom végigcsinálni!*

– Kívánj szerencsét!

Millie sóhajtva nézett rá.

– Többre lesz szükséged, mint szerencsére. Te vagy az utolsó ember, kivéve persze engem, aki alkalmas az egyéjszakás kalandokra. Az emberek mindig azt mondják, hogy lépjek túl Julian elvesztésén, de manapság nehéz olyat találni, aki nem vár el mindent, mielőtt jobban megismernétek egymást.

Millie tragikus módon veszítette el a vőlegényét, Juliant. A férfi három évvel ezelőtt halt meg agydaganatban, mindössze három héttel az esküvőjük előtt. Hosszú, kimerítő küzdelmet folytatott a betegséggel. A halála után, eltekintve néhány katasztrofális vakranditól, amelyet a barátai szerveztek neki, Millie állhatatosan elutasította, hogy másnak is helyet adjon a szívében.

Ivy megfogta a barátnője kezét, és megszorította.

– Megértem, hogy Julian után nehéz összejönnöd valakivel. De hát nem érted? Egyszer én is át akarok élni egy ilyen szerelmet, de soha nem fogom megtalálni az igazit, ha hétfévente egyedül ülök a tévé előtt.

Millie komolyan ránézett.

– Biztos, hogy ez helyes döntés? Lehet, hogy örökre megváltoztatja a Louis-hoz fűződő

kapcsolatodat. Hajlandó vagy megkockáztatni?

Ivy kihúzta magát.

– Meg kell tennem, Millie. Szeretnék úgy randizni egy férfival, hogy a szüzességem ne lógjon felettem, mint Damoklész kardja. És ez a legjobb módja, hogy megszabaduljak a gátlásaimtól. – Puszit nyomott a barátnője arcára. – De köszönöm, hogy aggódsz értem.

Ebben a pillanatban megszólalt a csengő, és Ivy gyomra összerándult.

– Ez Louis lesz. – Intett Millie-nek, amikor kilépett a hálószobából. – Ne várj meg!

Louis már nem is számolta, hány nőt vitt el vacsorázni az utóbbi években. Nem volt tehát semmi oka rá, hogy úgy érezze, ez a randi különleges lesz.

Egyrészt elhatározta, hogy lebeszéli Ivyt az örült ötletéről, másrészt máris az óvszerbeszerzés járt a fejében.

Mi ütött belé? Hová tűntek a kőbe vésett szabályok?

Louis megigazította a nyakkendőjét, majd becsengetett Ivyhoz. A lány magas sarkú cipőjének hangjától felgyorsult a pulzusa. Csak képzelődött, vagy tényleg érzi már a lány parfümjét?

Az ajtó kinyílt. Ivy egy kis fekete ruhában állt előtte, amely szorosan rátapadt a nőies idomaira. A szédítően magas sarkú cipő kiemelte karcsú lábát. A haja a vállára omlott, és ő annyira szerette volna megérinteni, hogy inkább gyorsan a nadrágzsebébe dugta a kezét.

– Szia! – A lány mosolyra húzta az ajkát, ami máris forró vágyat ébresztett a férfiban.

– Jó estét! – Louis visszafogottan rámosolygott. – Remekül nézel ki.

Szexi, gyönyörű, érzéki... Már nem úgy néz ki, mint a barátja húga, és ez gondot jelent, mert újra meg kell húznia a határokat. Még hozzá gyorsan!

– Köszönöm.

Zavart csend támadt.

– Hát akkor... – Louis kivette a kezét a zsebéből, és az utcán parkoló autó felé mutatott. – Mehetünk?

Ivy lement a járdára vezető lépcsőn, és majdnem megbotlott az utolsó lépcsőfokon. Louis azonnal kinyújtotta a kezét, hogy átölelje.

– Lassíts abban a bokatoró cipőben! Hogy tudsz egyáltalán ilyesmiben járni?

– Szeretek túsarkút viselni, mert abban magasabbnak tűnök. Különben megfájdul a nyakam, amikor fel kell nézнем valakire, különösen, ha az illető olyan magas, mint te.

Az autóhoz vezető rövid úton a férfi fogta a kezét.

– Akkor inkább majd szerzek neked egy létrát, mert nem akarom, hogy összetörd magad miattam.

A lány csengő hangon felnevetett.

– Ne butáskodj. Szóval, hol fogunk enni? Farkaséhes vagyok.

– Egy francia étteremben.

A lány rámosolygott.

– Le akarsz nyűgözni a folyékony franciatudásoddal?

– Valami ilyesmi.

Louis tudta, hogy örültség elvinni őt vacsorázni. Ivy pontosan az a fajta nő volt, akit általában elkerült. Az a típus, aki férjet, házat és kutyát akar, télen pedig szeret a kandalló mellett üldögélni.

Ő viszont senkit sem viselt el huszonnégy óránál tovább.

Besegítette a lányt az anyósülésbe, és megpróbálta nem bámulni a dekoltázsát és a formás lábát.

Ez csak egy vacsora, semmi más. Megpróbálok lebeszélni erről a hülye tervről, aztán minden megy tovább, ahogy eddig.

– Louis?

A férfi gyors pillantást vetett rá, miközben beindította a motort.

– Igen?

Ivy arca kissé kipirult.

– Van nálad óvszer?

A férfi zavartan nézett rá.

– Ööö... igen, de ma este nem lesz szükségünk rá.

– Miért nem?

Louis olyan erősen szorította a kormánykereket, hogy az ujjpercei elfehéredtek.

– Nem fogunk szexelni, Ivy. Sem ma este, sem holnap, sem...

– Miért nem? Fogadok, hogy más nővel is lefekszel az első randin.

– Ez nem „randi” – szögezte le Louis. – Ez egy megbeszélés a... helyzetedről.

– Azt akarom, hogy vedd el az ártatlanságomat. Miért csinálsz belőle ekkora hűhót?

A férfi oldalról pillantott rá.

– Te nem vagy egyéjszakás típus. Nincs tapasztalatod az ilyesmiben.

– Éppen ezért akarom, hogy te taníts.

Louis állkapcsán megfeszültek az izmok.

– Figyelj, szerintem ezt alaposan át kellene beszélünk, mielőtt elkapkodjuk a dolgot. Ha szeretkezünk, minden megváltozik. Nem úgy viselkedünk majd egymással, mint korábban.

– Tényleg számít ez? Rengeteg nővel szexelsz, és nem csinálsz belőle problémát. – Ivy sóhajtott egyet. – Talán én magam vagyok a probléma... Annyira nem vagyok kívánatos, hogy még a gondolatát sem tudod elviselni, hogy hozzám érj.

Bárcsak ilyen egyszerű lenne! Amióta a lány bejött az irodájába, Louis küzdött a kísértés ellen, hogy megérintse. Ő volt a legkívánatosabb nő, akit valaha látott.

– Számomra az, hogy kívánok valakit, nem jelenti, hogy le is fekszem vele. Addig nem, amíg meg nem győződöm róla, hogy helyes.

– Hogyan győzhetnék meg? Tudod te egyáltalán, milyen kínos számomra, hogy én vagyok az egyetlen szűz a baráti körömben? Nem tudom elképzelni, hogy mástól kérjek segítséget. Túl kínos lenne. Képzeld el, ha egy idegent kérnék meg!

A férfi gyomra összeszorult a gondolatra.

– Nem hiszem, hogy bármit is el kellene kapkodnunk, mielőtt megbeszelnénk az előnyöket és hátrányokat.

– Rendben. De ne tartson túl sokáig, mert egy hónap múlva harmincéves leszek, és nem akarom a születésnapomat szűzként ünnepelni. Tudom, hogy mindez sokkolt téged, de én évek óta küzdök ezzel. A munkában magabiztos vagyok, de ezen a téren tele vagyok gátlásokkal. Túl kell tennem magam rajtuk, hogy végre legyen jövőm.

Louis azonban félt, hogy elveszíti az önuralmát, ha átlép egy határt.

Ivy hirtelen incselkedő mosolyra húzta a száját.

– Attól félsz, hogy belém szeretsz? Ezért állsz ellen?

– Tudom, hogyan tartsam kordában a vágyaimat.

Ezt tette élete nagy részében. Az apja kritikus megjegyzéseit is figyelmen kívül hagyta. Legbelül tudta, hogy az öreg így próbál megbirkózni a házassága válságával és azzal, hogy csak egy gyermeke született.

Louis túl gyakran volt tanúja a szülei keserű vitáinak, de egy eset különösen megmaradt az emlékezetében. Tízéves korában történt. Édesanyja egy öngyilkossági kísérlet után hónapokig egy pszichiátriai osztályon feküdt. Amikor az anyja végre hazatért, az apja olyan ígéreteket tett neki, amelyeket nem tudott betartani.

Ez állítólag a nagy szerelem? Louis nem akart átélni ilyesmit.

– Néha azt kívánom, bárcsak kordában tarthatnám az érzéseimet... – mondta Ivy önkritikusan. – Ronan mindig azt mondja, hogy ami a szívemen, az a számon.

Louis ránézett.

– Hallottál mostanában az apádról?

– Nem. Azt hiszem, blokkolja a hívásaimat. Ronan számára sokkal rosszabb a helyzet. Amit apa mondott neki, az megbocsáthatatlan. Aggódok a bátyám miatt.

– Igen, én is. – Louis behajtott az étterem parkolójába, és leállította a motort. – De úgy tűnik, most boldog a párjával, Rickyvel.

Ivy megfordult, hogy ránézzen a férjira.

– Louis...

– Igen?

Olyan könnyű lenne Ivy felé nyújtani a kezét, megsimogatni az arcát, és száját a telt ajkára tapasztani. Érezte, mennyire vonzódik hozzá. Gondolatban addig csókolta a lányt, amíg mindketten ki nem fogytak a szuszából.

A lány arcán megjelentek az ismerős gödröcskék.

– Egy pillanatra azt hittem, meg akarsz csókolni.

Louis lassan végigsimított az ujjával a lány ajkán.

– Mert arra gondoltam – vallotta be Louis rekedten.

– Akkor miért nem teszed meg? – A lány hangja alig volt több suttogásnál, mire borzongás futott végig a férfi gerincén.

– Ha egyszer megcsókollak, már nem tudom visszacsinálni...

A lány az arcára simította a kezét.

– Túl sokat aggódsz. – Aztán puha ajkával megérintette a férfi száját. Könnyű érintés volt, de érzések kavalkádját szabadította fel benne. – Látod? Nem történt semmi baj. Csak egy csók volt.

Csak egy csók?

Mielőtt meggondolhatta volna magát, egyik kezét a lány tarkójára tette, és ujjait a hajába mélyesztette. Valami ellenállhatatlan erő hatása alá került, amely felpezsdítette a vérét és megbénította az akaraterejét. Végül megérintette a lány ajkát, halkán felnyögött, és közelebb húzódott hozzá.

Ivy felsóhajtott, amikor az ajkuk találkozott. Karját a nyaka köré fonta, ujjai a rövidre nyírt hajával játszottak.

Louis belélegezte a lány illatát, mielőtt a nyelvük csábító táncba kezdett, és forró vágy száguldott végig a testén.

Tudta, hogy soha többé nem ehet epret anélkül, hogy ne emlékezne erre a csókra. Ivyra...

A gondolat eléggé kijózanító volt ahhoz, hogy Louis megálljt parancsoljon magának. Elszakadt Ivytól, kezét levette a lány nyakáról, de közben még mindig nehezen lélegzett. Ivy ugyanolyan zavarodottnak tűnt, mint ő.

– Ez tényleg elképesztő volt. – A hangja könnyednek tűnt, de a homlokát ráncolta. – Nem gondoltam volna, hogy... ilyen jó lesz.

– Tessék? Még sosem élvezted, amikor valaki megcsókolt?

– Nem nagyon, de veled... más volt. Csak képzelődöm, vagy ez a csók tényleg különleges volt?

Louis elmosolyodott.

– Átkozottul jó csók volt. Ezen a téren biztosan nincs szükséged leckékre.

Sietve kikapcsolta a biztonsági övét.

– Gyere, menjünk vacsorázni! Én is éhes vagyok.

Ivy még mindig a csókra gondolt, amikor az elegáns francia étteremben az asztalukhoz vezették őket. Egy eldugott sarokban állt, és a lány azon tűnődött, vajon Louis kérte-e így.

Az ajka még mindig bizsergett, akárcsak a teste más részei.

Louis, aki az étlapot tanulmányozta, felnézett.

– Van valami, amit kívánsz?

Téged!

Egészen a közelmúltig Louis nem volt más, mint a bátyja legjobb barátja, akinek a segítségére mindig számíthatott. Végül is ezért fordult hozzá a tervével, nem igaz? De az a csók megváltoztatott benne valamit.

Talán Louis-nak igaza van. Nem térhetnek vissza a régi kerékvágásba. Mindig kockázatos megváltoztatni egy kapcsolat dinamikáját.

Ivy nem rajongott a változásokért. Az egyetem óta ugyanaz volt a munkája, ugyanazok a barátai.

Mi lesz vele meg Louis-val, miután a férfi egyetlen csókkal tüzet gyújtott benne?

A vágy új élmény volt számára. Korábbi randevúi közel sem keltettek benne hasonló érzéseket. Még mindig érezni vélte a férfi ízét, a teste melegét.

Zavartan az étlapba temetkezett, és azon tűnődött, vajon az arca is olyan forró-e, mint a teste.

– Lássuk csak... csiga, békaláb, tatár bifsztek...

– Ugye csak viccelsz?

Ivy pimasz mosolyt villantott rá.

– Miféle francia vagy, hogy fintorogsz az *escargot*-ra?

– Csak félig vagyok francia. Az anyám angol. – A férfi a borlapért nyúlt, és kinyitotta. – Csigát csak egyszer ettem, amikor hatéves voltam, mert apám ragaszkodott hozzá.

– És?

Louis továbbra is az étlapot nézte, de a lánynak az volt az érzése, hogy nem arra figyel, amit olvas. Az arc kifejezése feszült volt, mintha kellemetlen emlékeket próbálna elnyomni magában.

– Szörnyen beteg lettem tőle.

– Allergiás vagy a csigára?

Louis üres tekintettel nézett rá.

– Nem. De mivel ez apám kedvenc étele, egyértelműen csalódást okoztam neki. – Megkocogtatta a borlapot. – Pezsgőt vagy fehérbort? Esetleg mit szólnál egy konyakhoz?

– Fehérbort kérek. Milyenek a szüleid? Még sosem meséltél róluk. Közel állsz hozzájuk?

A férfi keserűen elmosolyodott.

– Nagyon kevés közös vonásunk van, kivéve a DNS-ünket.

Ebben a pillanatban odajött hozzájuk a pincér, hogy felvegye az italrendelést, így Ivy lehetőséget kapott rá, hogy alaposan szemügyre vegye Louis-t. Rájött, hogy még mindig sok mindent nem tud róla, pedig már majdnem tíz éve ismeri. Visszahúzódó volt, akárcsak Ivy bátyja, Ronan. Valószínűleg ezért volt olyan szoros a kapcsolatuk.

Louis családjáról csak annyit tudott, hogy egyetlen gyerek, és hogy az apja egy nagy könyvelő cég tulajdonosa, amelynek Európa-szerte voltak fiókjai.

A pincér távozott, és Ivy felvette a beszélgetés fonalát.

– Itt élnek a szüleid, vagy Franciaországban?

– Is-is – válaszolta Louis. – Apám megörökölte a nagyszüleim Loire-völgyi kastélyát. Öt generáció óta a családjunk tulajdonában van.

– Mivel egyetlen gyerek vagy, egy napon a tiéd lesz, nem igaz?

A férfi kifürkészhetetlen tekintettel nézett rá.

– Talán.

Ivy a homlokát ráncolta.

– Talán? Hogy érted ezt?

Louis lassan kifújta a levegőt.

– Apám valószínűleg nem rám hagyja majd, ha rájön, mit gondolok róla. Szóval nincsenek elvárásaim e tekintetben. Nincs szükségem a vagyoniára, van egy jól menő cégem, amit én építettem fel.

Ivy a vizespohara után nyúlt.

– Te jó ég! Pedig már kezdtem azt hinni, hogy az én apám a legrosszabb. – Ivott egy korty vizet, majd visszatette a poharat az asztalra. – Nem mintha mindig ilyen lett volna...

Louis ránézett.

– Hiányzik? Ronan azt mondta, nagyon jó kapcsolatot ápoltál vele, mielőtt a szüleid elváltak.

Ivy nem tudott a férfi szemébe nézni, ezért inkább az asztalon lévő kis virágcsokrot bámulta. A szülei válása már tizenhárom éve történt, de azt, hogy az apja összeveszett vele, mert hűséges volt a bátyjához, még mindig nem heverte ki. Azt hitte, számíthat az apja szeretetére, de tévedett. Az ultimátuma, miszerint meg kell szakítania minden kapcsolatot Ronannel, különben soha többé nem látja őt, teljesen váratlanul érte Ivyt. Az, hogy választania kellett a bátyja és az apja között, több mint kegyetlen parancs volt.

– Tényleg azt hittem, hogy szeret engem. Mindig azt mondta, hogy anya rendkívüli jelleme volt

az, ami rabul ejtette, de hol volt a szeretete, amikor viszonya lett? A válásuk szörnyű volt, de soha nem kételkedtem abban, hogy szeret engem és Ronant. De mióta Ronan két évvel ezelőtt bevallotta nekünk, hogy meleg, apa úgy kapcsolta ki a szeretetét, mintha egy villanykapcsolót kapcsolna le. Még mindig nem tudom felfogni. Mi vagyunk a húsa és vére, és ő mégsem akar kapcsolatot tartani velünk. Úgy érzem, mintha évtizedekig olyasvalakit szerettem volna, akit nem is ismerek igazán.

Louis a kezére tette az övét.

– Sajnálom, hogy ennyire megbántott téged. De ez az ő problémája, nem a tiéd. Mindig emlékezned kell arra, hogy te és Ronan nem tettetek semmi rosszat.

Ivy elmosolyodott, és azt mondta:

– Terapeutának kellett volna menned.

A férfi tekintete egy pillanatra a lány száján időzött, miközben összeszorította az ajkát. Aztán elvette a kezét, és hátradőlt.

– Nos, egész életemben nehéz emberekkel dolgoztam együtt.

Ivy kérdezni akarta a családjáról, de a pincér megjött a borával. Miután kitöltötte, felvette az ételrendelést, majd diszkréten visszavonult.

A lány felemelte a poharát.

– Mire igyunk? Egy kötöttségek nélküli, szép éjszakára?

Nyugodtnak tűnt, bár nagyon ideges volt. Mi van, ha megint bepánikol, mint korábban mindig?

De aztán eszébe jutott a csók. Talán ezúttal másképp lesz. Talán a szex Louis-val ugyanolyan csodálatos, mint a csók.

De honnan tudhatná, ha ki sem próbálja?

Louis szája keskeny vonallá préselődött.

– Ritka, hogy két ember ugyanazt várja el egy viszonytól, bármilyen rövid is az.

– De miért lenne ez probléma, ha már kezdettől fogva világosak a szabályok? Végül is nem idegenek vagyunk, hanem barátok, akik az együtt töltött éjszaka után is kapcsolatban maradnak.

A férfi szkeptikusan felvonta a szemöldökét.

– Ó, valóban?

– Természetesen – felelte Ivy. – Miért ne tennénk? Te vagy Ronan legjobb barátja. Soha nem felejttem el, mennyit segítettél neki az évek során. Te voltál az első ember, akinek elmondta a titkát. Tudom, hogy a te támogatásod nélkül nem tudta volna végigcsinálni.

– Pontosan ezért aggódom a terved miatt. – Louis komolyan nézett rá. – Mi van, ha kínos lesz újra találkozoznunk?

Ivy felsóhajtott.

– Szerintem csak kifogásokat keresel, miért ne feküdj le velem. Rendben, te nyertél. Felejtsd el a tervemet! Majd keresek valaki mást.

Feszült csend következett.

Aztán Louis ismét a kezébe fogta a lány kezét.

– Ne! Ne csináld ezt! Próbálok megérteni, mit akarsz tőlem.

Ivy visszahúzta a kezét.

– Nem vagyok gyerek, Louis, felnőtt nő vagyok. És nőnek akarom érezni magam az ágyban is. De hogyan tehetném, ha már a gondolatától is visszariadok, hogy levetkőzök egy férfi előtt?

– Randiztál már korábban?

– Négyyszer.

– Csak?

– Igen, és mindegyik kész katasztrófa volt.

Louis összevonta a szemöldökét.

– Miért?

Ivy felsóhajtott.

– Az első randipartnerem meghívott egy italra. Ez rendben is volt, amíg azt nem mondta, hogy otthon felejtette a pénztárcáját. Azt javasolta, menjünk el a házába, és...

– Nem mentél el, ugye? – A férfi aggódva nézett rá.

Ivy nem tudta pontosan, mit válaszoljon. Hogyan mondhatta volna el neki, hogy félt megbízni bárkiben is? Nem engedett közel magához senkit. Nemcsak fizikailag, hanem érzelmileg sem.

– Nem tudtam, mi mást tehetnék, így udvariasságból elmentem vele. De amint a lakásába értünk, megpróbált megcsókolni, és tapogatni kezdett. Számomra mindez túl gyorsan történt. A második randi kicsit jobb volt, de ugyanazzal végződött. Találkoztunk egy itallal, aztán elmentünk egy éjszakai klubba, majd a lakására...

– Sürgetett, hogy menj vele?

– Nem, én is akartam. Jobban tetszett, mint az első pasi. Azt hittem, vele igazi kapcsolatom lehet. Csókolóztunk egy kicsit, de nem élveztem. Amikor elkezdett levetkőztetni, bepánikoltam. Annyira kínos volt! Biztos azt hitte, hogy őrült vagyok. Kirohantam a lakásból, és fogtam egy taxit. A másik két randi is hasonló volt. Azóta nem randiztam. Ezen a téren totál lúzer vagyok, úgyhogy tényleg tennem kell valamit, mielőtt túl késő lesz.

– Nekem úgy hangzik, mintha inkább lúzerekkel randiztál volna. Ne hagyj, hogy ez megakadályozzon abban, hogy újra megpróbáld!

Ivy megvonta a vállát.

– Nem vagyok elég magabiztos ahhoz, hogy olyannal randizzak, akit nem ismerek. De hogyan ismerjek meg valakit, ha nem randizom? Ez egy bűvös kör.

Louis fogta a borospoharát, de nem emelte a szájához.

– Talán segíthetek neked ebben.

– Hogyan?

A férfi tekintete ismét a lány szájára esett.

– Randizhatnánk néhányszor, hogy nagyobb legyen az önbizalmad.

– Úgy érted, hogy lefekszel velem? Tényleg?

Louis felemelte a kezét.

– Várj egy percet! Előbb hallgass végig. Szerintem nyomást éreztél magadon a randikon, hogy azonnal szexelj. Talán segítene, ha egy kis időt együtt töltenénk, és a szex inkább csak lehetőség lenne.

Ivy a homlokát ráncolta.

– A szex mint lehetőség? Erre gondolsz, amikor egy nővel randizol?

A férfi rosszállóan nézett rá.

– Nem kényszerítek egy nőt sem, hogy lefeküdjön velem, ha nem akar.

Az, hogy a szex csak egy lehetőség, kevésbé volt fenyegető Ivy számára.

– Rendben. Szóval, mikor kezdjük?

– Szerintem nem kellene feltűnést keltenünk. Nem akarom, hogy a sajtó kiszimatolja a dolgot, és Ronan rájöjjön, mi folyik itt.

Ivy megértette a férfi óvatosságát, másrészt viszont azon tűnődött, hogy Louis vonakodásának nem inkább az ő külsejéhez van-e köze. Szerette a magas, hosszú lábú, napbarnított szőkéket, míg ő alacsony és telt idomú, a haja vörös, a bőre pedig tejfehér. Nem éppen manökenalkat.

– Rendben. Mikor kezdünk?

Louis nagyot kortyolt a borból, mielőtt válaszolt volna.

– Szabad vagy péntek este?

Ivy a szemét forgatta.

– Minden péntek este szabad vagyok. Pont ez a probléma.

– Mi van a londoni pasikkal, hogy nem loholnak a nyomodban? – vigyorodott el a férfi.

A lány borús pillantást vetett rá.

– Nem velük van baj, hanem velem. Elég sok randit visszautasítottam. De remélhetőleg megoldódik a problémám.

Louis mosolya elhalványult.

– Nem kell semmit sem változtatnod magadon, Ivy. Nincs veled semmi baj.

– Mi van, ha frigid vagyok? Mi van, ha nem tudom legyőzni a gátlásaimat?

– Először az önbizalmad felépítésén fogunk dolgozni, a többi majd megy magától.

Ivy a férfi kezéért nyúlt.

– Köszönöm!

Ebben a pillanatban megérkezett a pincér az előételükkel. Az étkezés során Ivy követte Louis minden mozdulatát.

Minden megvan benne, amit egy férfitől elvárhat az ember: jó megjelenés, gazdagság, férfias kisugárzás...

Hogyhogy eddig nem vette észre ezt a hihetetlen vonzerőt? Vagy talán észrevette, de elhallgattatta magában, mert úgy gondolta, Louis úgysem érdeklődne iránta.

Pedig valóban vonzódik hozzá, a csókja kétséget kizáróan bebizonyította. Működött köztük a kémia, ezt még Ivy is felismerte a csekélyke tapasztalatával.

Fogta a szalvétáját, és megtörölte a szája sarkát.

– Csak kíváncsiságból... feküdtél már le szűzzel?

Louis összerezzent, mintha a lány kizökkentette volna a gondolataiból.

– Nem.

Ivy felvette a borospoharát, és kortyolt egyet.

– Zavar a gondolat?

– Nem. De most már értem, miért akarsz megszabadulni a szüzességedtől.

– Szóval tényleg komolyan gondolod, hogy segíteni akarsz nekem? – Ivy izgatott lett.

– Egy dolgot tudnod kell rólam, *ma chérie*. Ha valamit a fejembe veszek, azt végig is csinálom.

Mindig.

A lány gerincén finom borzongás futott végig. *Milyen szerencsés vagyok!*